MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

TÜRKİYE MADEN İŞ SENDİKASI YAYIN ORGANI, 15 GÜNDE BİR ÇIKAR 7 Haziran 1969

haklarını arayan 'horoz çivi, işçileri

polis direnişi engellemek için fabrikayı sarıyor

işçi aileleri de direnişe katılıyor

ve polisin kömürlüğe attığı işçiler

elkonulan pankartlar

Horoz Çivi işçileri direniyor

Mehmet Üretmen'e ait Horoz Çivi fabrikası işçileri sarı sendikaya ve sömürüye başkaldırdılar.

Üretmen'in fabrikasında 800 kadar işçi çalışmaktadır. Yılda yaklaşık olarak 60 milyon liralık çivi yapan işçilerin çoğuna sadece 180 Kuruş saat ücreti verilmekte, 10 yıl kıdemi olan işçiler dahi satte en fazla 280 kuruş ücret alabilmektedirler. Buna karşılık patronun mutemed adamları, ustabaşıları, açıktan aldıkları paralarla aylığı 3000 - 3500 liraya getirmektedirler.

Fabrikada işçiler 60 tane silahlı adamın nezaretinde çalıştırılmakta, yenilemiyecek kadar kötü yemek verilmekte, asit le çalıştığı halde işçilere yoğurt tahsis edilmemekte, işveren Hacı Mehmet düdük çalarak sabahları işçileri, **«Aldığınız para haram olsun»** sözüyle işe başlatmaktadır.

Fabrikada işçilere sendika seçme özgürlüğü de tanınmamakta, çeşitli baskılarla hepsi sarı Öz Maden İş sendikası'na üye olmağa zorlanmaktadırlar. Sarı sendika ise, ne toplu sözleşme yapmakta, nede işçilerin haklarını korumaktadır. Patronla işbirliği halinde işçilerin sömürülmelerine göz yummaktadır.

Bu durum karşısında işçiler son aylarda kendi haklarını savunacağına inandıkları devrimci Maden İş Sendikası'na kaydolmağa başlamışlardır. Nihayet işçilerin çoğunluğu Maden İş'e geçmiş ve doğal olarak bu sendika toplu sözleşme yapma hakkını elde etmiştir. Ne var ki, patronun etkisiyle Bölge Çalışma müdürlüğü toplu Sözleşme yetkisini Maden İş'e tanımağa yanaşmamıştır. Üstelik, devrimci sendikaya geçen işçiler çeşitli metodlarla bu sendikadan istifa etmeye zorlamışlardır. Bu arada bazı işçiler aldatıcı vaadlerle Türkiye Maden İş Sendikası'ndan istifa ettirilmiştir. İstifa etmemekte direnen işçilerden 30'u işten çıkartılmıştır.

İşyerindeki huzursuzluğun gün geçtikçe artması üzerine patronun çağrısı ile Çivi fabrikası sarılmış, ayrıca sivil polisler işçilerin arasına girerek provokasyonlara başlamışlardır.

Bu baskılar karşısında nihayet geçen hafta sonunda Maden İş taraftarı işçiler toplu halde işi bırakmışlar ve fiili durum yaratmışlardır. Fabrikanın arkasındaki arazide toplanan işçiler çeşitli dövizler asarak ve şölenler düzenleyerek fiili hareketi ilân etmişlerdir. Hareket civardaki fabrikalarda çalışan işçilerden ve devrimci gençlerden de büyük destek görmüştür.

Hareketi ezemiyeceğini gören işveren Mehmet Üretmen, derhal kendisine sadıü 30- 40 kişiyi fabrikaya sokarak işgal ettirmiştir. Ayrıca emniyetten daha fazla toplum polisi istemiştir.

Toplum polisleri gelip fabrikanın etrafını çevirince, patron işçileri kırdırmak için iğrenç bir oyuna tevessül etmiş, fabrikanın içinde gizlenen adamlarına toplum polisini taşlattırmıştır. Kendilerini işçilerin taşladığını zanneden toplum polisleri bunun üzerine coplarla ve kalkanlarla işçilerin üzerine saldırmışlar, iki kişiyi yaralamış, dokuz kişiyi de emniyete götürmüşlerdir.

Bu arada patron bir başka oyuna başvurmuş, işten anlamayan kimselere fabrikanın motorlarını çalıştırarak üç motorun yanmasına sebep olmuş, ondan sonra da motorların işçiler tarafından yakıldığı iddiasını ortaya atmıştır.

(Devamı S. 6'da)

İşçiler Nasıl Direnmelidir.

Maden - İş Sendikası Avukatı Alp SELEK

Son zamanlarda, işçilerin Anayasa, 274 ve 275 Sayılı Kanunlarla tanzim edilen işverenlerle toplu iş sözleşmesi yapma hakları, Mahkemelerin ters tutumları, işveren - iktidar anlaşması neticesinde ellerinden alınmaktadır.

Bu ters tutum devam etikçe, yer yer başlıyan, zaman zaman güçlü zaman zaman güçsüz işçi hareketleri kanlı olaylara sebep olacaktır. Toplum polisini arkasına alıp işçi sınıfını bu şekilde ezmeye çalışan işverenler neticede hareketler büyüdükçe kabağın kendi başlarına patladığını göreceklerdir.

Bu durumda, Anayasayı ve kanunları tek taraflı çiğneyen, işçiyi bir esirmiş gibi her türlü sosyal ve iktisadi haklardan mahrum bırakmaya çalışan işverenler ve bu duruma göz yuman iktidar suçludur.

Anayasanın ve kanunların ihlal edilmediği hallerde (bir hukuk devletinde de normal olan budur) işçilerin istekleri Sendikalarda birleşip, işverenlerle güçleri nisbetinde toplu sözleşme ile hak alabilmesi gerekmektedir.

ANAYASANIN 46. MADDESİ işçilerin sendikalaşma haklarını tanzim etmiştir. Madde aynen «**ÇALIŞANLAR VE İŞVERENLER ÖNCEDEN İZİN ALMAKSIZIN, SENDİKALAR VE SENDİKA BİRLİKLERİ KURMA, BUNLARA SERBESTÇE ÜYE OLMA VE ÜYELİKTEN AYRILMA HAKKINA SAHİPTİRLER.**» şeklindedir.

ANAYASA'nın 47. maddesi de, Toplu sözleşme ve grev hakkını nizamlamıştır. Madde aynen «**işçiler, işverenlerle olan münasebetlerinde, iktisadi ve sosyal durumları korumak ve düzeltmek amacı ile toplu sözleşme ve grev haklarına sahiptirler**» şeklindedir.

Bu maddelerden açıkça görüldüğü üzere, işçiler hiç bir baskı altında kalmadan istedikleri Sendikaya girebilecekler ve icabında grev haklarını kullanarak toplu sözleşmelerini yapabileceklerdir. Anayasanın emredici hükümleri bu şekildedir. Aksine her türlü hareket Anayasaya aykırı bir harekettir. İktidarın da Anayasaya krşı her hrekette bulunanların karşısına çıkması gerekmektedir. Halbuki tatbikatta bu böyle olmamaktadır.

274 Sayılı Sendikalar Kanunu da işçilerin istedikleri Sendikaya serbestçe ve hür iradeleri ile üye olabilmelerini nizamlamıştır.

Aynı Kanunun 17. maddesi, **işverenlerin, işçilerin kurdukları sendikalara her hangi bir şekilde müdahale etmelerini ve maddi yardım yapmalarını yasaklamıştır.** Yine aynı kanunun 19. madesi aynen,

«**İşçilerin işe alınmaları, Sendikalara girmeleri, muayyen bir sendikaya girmeleri, veya girmemeleri veyahut belli bir sendikadaki üyeliği muhafaza veya üyelikten istifa etmeleri şartına bağlı tutulamaz.**»

Hizmet akidlerine bu hükmü aykırı şartlar konamaz.

Bunun gibi, işveren, bir sendikaya üye olan işçilerle, sendika üyesi olmıyan işçiler veya ayrı Sendikalara üye olan işçiler arasında; işçi alınmasında, işin sevk ve dağıtımında, işçinin mesleki ilerlemesi, ücreti, ikramiyesi ve pirimleri, sosyal yardım hakları ve disiplin hükümlerinin uygulanması ve sair hususlara ilişkin hükümlerin tatbiki veya çalıştırmaya son verilmesi bakımından her hangi bir ayırım yapamaz...» hükmünü getirmiş 31. maddesi de bu fiillerin işlenmesini suç saymış ve işleyen işverenlerin cezalandırılması için hükümler getirmiştir.

Yani işçilere sendikal mevzuuda yapılacak en ufacık bir baskı bile suçtur. Hem de amme suçudur. Bu durumda, Savcıların, İdare makamlarının derhal faaliyete geçip bu durumu önlemeleri ve suç işleyenlerin cezalandırılmaları için, mahkemelere verilmeleri gerekmektedir.

Bu makamlar bu görevlerini çoğu zaman savsaklamakta, kanunun açık hükümlerinin çiğnenmesi halinde dahi işverenler aleyhine çok nadir ceza davaları açılabilmektedir.

275 Sayılı Grev ve Lokavt Kanunuda kısa bir mehil için işyerinde ekseriyet sahibi sendikanın toplu iş sözleşmesi yapması için Mahkemeleri ve Bölge çalışma Müdürlüklerini görevlendirmiştir.

Anayasa'nın ve kanunların bütün bu açık hükümlerine rağmen, işyerinde işverenler tarafından işçilere açıkça sendikal mevzuda baskılar yapılmakta, çok zaman işçiler gizli olarak sendikalaşma yoluna gitmektedirler. İşyerinde işverenlerin baskıları ile sarı sendikalar kurulmakta, bunlara karşı mücadele yapan işçiler işlerinden atılmaktadır. İşverenler bu baskılarını yapabilmek için son zamanlarda Mehmet Üretmen fabrikasında oldu ğu gibi Komandolar dahi kulalnma yoluna gitmektedirler. Bu durumlarda, işçilerin işyerinde, toplu sözleşme yapma ve sendikalaşma hakları bir yana, hayat hakları bile kalmamaktadır.

Mahkemeler, yetki meselelerini kısa mehiller içinde hal edilmesi yolunu da kapatmaya başlamışlardır. Bu gecikme durumlarından istifade eden işverenler işyerinde sendika öncülerini türlü sebeplerle işten atmaktadırlar. Resmi makamlar, Bölge Çalışma Müdürlükleri, Savcılıklar bu açık kanunsuzluklar karşısında faaliyete geçmezlerse o vakit işçinin Anayasa ve Kanunlara göre direnme hakkı başlar. Bu durum ihkakı hak değildir. Yapılan Kanunsuzluklara alet olmama durumudur. Meşrû müdafaa durumudur. Bu durumda işçinin karşısına çıkartılan toplum polisinin dayak atmadan hakarete ve yakalamaya kadar varan hareketleri suçtur. Ve cezasız kalmaktadır. İşçe gerek sendikal gerekse siyasi bakımdan güçlendiği ve birleştiği nisbette direnmeleri daha güçlü olacak ve kendisine kolay kolay haksızlık yapılamıyacaktır.

işçilere yeni haklar getiren tasarı millet meclisinde kabul edildi senatoda uyutuldu

İşçi sınıfından yana olmıyan partilerin seçim öncesi oy koparabilmek amaciyle işçiler için hazırladıkları bir parmak bal cinsinden olan işçilerin emeklilik ücret süresini 25 yıla indiren ve emekli ücretlerini yüzde 70'e yükselten tasarı millet meclisi tatile girmeden acele olarak kabul edilmiştir.

İşçi meselelerini yüzeyden göz boyamak amacıyla çözümleyen tasarı senato kabulünden sonra uygulanabilecektir. Senato ise seçimlerden sonra toplanacağına göre bu tasarı bir oy avı tasarısıdır.

Bu tasarıya göre getirilen yeni hükümler:

— Tüm iş kollarında çalışan ve 25 fiilî hizmet yılını dolduran işçiler, istedikleri zaman emekliye ayrılabileceklerdir.

— Emeklilik yaşı kadında 50, erkekte 55 olarak kabul edilecektir.

— «Geçici işçi» olarak tanımlanan yapı işçileri, yılda 120 iş günü çalışmışlarsa, 55 yaşını doldurduklarında emekli olabileceklerdir.

— Ortalama son beş yılının kazanç tutarları en yüksek olan işçilere 3 yılının ortalaması %70 oranında emekli maaşı bağlanacaktır.

— Sürekli bakıma muhtaç olanlara emekli aylığı % 105 oranında ödenecektir. Başkasının bakımına muhtaç işçiler, emekli aylıklarını % 80 oranına alabileceklerdir.

— Tasarı, dul ve yetimlere bağlanacak emekli maaşının %30 dan % 50'ye yükselmesini öngörmektedir.

— Kanuna getirilen bir ek madde ile, avukatlık kanununda sigortalılarla ilgilendirilenler hakkında S. Sigortalar Kanununun uygulanması kabul edilmiştir.

— Tasarı ile avukatlar, son beş yıllık kazanç tutarlarının en yüksek üç yılı dikkate alınarak emekli hak kazanacaktır.

— Askeri fabrikalarda çalışanlarla Devlet Demiryolları sandıklarına tabi olanlar da tasarı kanunlaştığı takdirde getirilen yeni hükümlerden yararlanacaktır.

— S.S.K. kurulmadan önce emekliye ayrılan işçilerin aylıkları % 70 oranında yükseltilecektir.

— Tasarı, 25 fiilî çalışma yılından sonra çalışmasını sürdürenlere emekli maaşlarının yüzde 1 zamlı verilmesini öngörmektedir.

— Tasarı kanunlaşınca, tüm emekli işçiler S.S.K. hastanelerinde aynı sigortalı işçiler gibi yatarak tedavi olabilecekler.

Asgari ücret insanca değil

Türkiye ölçüsünde işçilerin günlük asgari ücretlerini tespitle görevli merkezi bir komisyon çalışmalarını tamamlamıştır.

Önümüzdeki günlerde resmen açıklanacak asgari ücretler, birinci bölgede 19.50 ikinci bölgede 18, üçüncü bölgede 17,50 dördüncü bölgede 17, beşinci bölgede 16,50 altıncı bölgede ise 16 lira olarak tesbit edilmiştir.

Merkezi Asgari Ücret Komisyonu bir taraftan kendi çalışmalarını yaparken bir taraftan da Devlet Plânlama Teşkilâtında, tesbit edilen 6 bölgeye girecek illerin tesbitini yapmıştır.

En yüksek asgari ücret olarak İstanbul'da 19,50 Lira gündelik, diğer altı bölgede de en düşük asgari ücret 16 Lira'dır.

Brüt olarak tesbit edilen bu ücretlerin, bir işçiye değil ailesine insanca yaşama olanağı sağlamak, tek başına karnının doğru dürüst doyurmasına dahi yetmiyeceği muhakkaktır.

sendikamız tatil sitesi yakında açılıyor

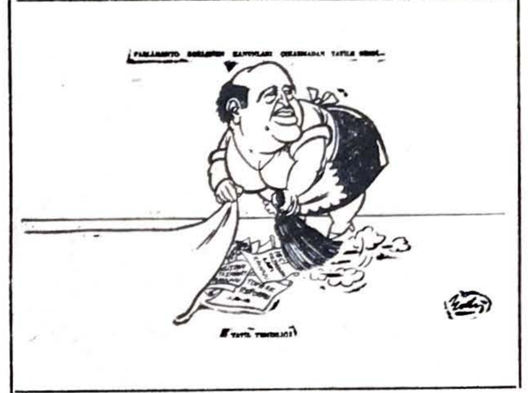
Gönen sınırları içinde Erdek'in karşı sahiline rastlayan yerde Maden - İş Sendikasının üyeleri için inşa ettirdiği işçi TATİL SİTESİ'nin yakında açılmak üzere son hazırlıkları yapılmaktadır.

Site lojmanlar halinde olup 1200 metrelik plaj, gazino ve lokantas ı vardır. O bölgede elektrik ve su yok olduğu için sendikanın çabalarıyla bu iki önemli ihtiyaç siteye getirilmiştir.

Sitedeki 54 lojmanda 54 sendika üyesi işçi ailesi çocuklariyle birlikte bir hafta kalabileceklerdir. Böylece her hafta değişmeyle bu bütün yaz sürecektir. Üyelerin bütün yemek ve yol giderleri sendikadan karşılanacaktır

Bu tatil sitesinin gerçekleşmesiyle üyelerimizin eğitim ve dinlenmesi bir arada yürütülmüş olacaktır. Çünkü tatil süresince sitede eğitim programları uygulanacaktır.

Üyelerimize şimdiden iyi tatiller dileriz.

ALFABE

Bu işçi çocuğu okuyabilecek mi?

ANAYASA

MADDE: 50

Halkın öğrenim ve eğitim ihtiyaçlarını sağlama Devletin başta gelen ödevlerindendir.

Bilmiyoruz şu hepimizin okuduğu ilk kitap üzerinde hiç düşündünüz mü? Küçük çocukların hoşuna gideceği ve okuması kolay olduğu için bu alfabenin okutulduğunu düşünmek fazla iyimserlik olur.

Alfabe eğer okutuluyor ve değiştirilmiyorsa bilelim ki egemen çevrelerin isteğine uygun düşünceler taşıdığındandır.

Alfabenin nedenli özel mülkiyetçi ve bireyci fikirler taşıdığını örnekler üzerinde görelim.

«— Ay ay kuzu

....

— Onu BANA al ana.

— Anne BANA top al.

— Suna al SANA top.

— Kaya BANA taş bul.

— Al SANA beş tane taş.

— Anne BANA ip bul.

— Al SANA ip suna.

— Anne BANA bebek yap.

— Peki suna... İşte SANA bebek, al, oyna.

— Anne, BANA iki tane elma at.

— Peki Kaya...

— İşte SANA iki tane elma. Al ye.

— BANA yok mu anne?

— İşte SANA iki tane Suna.

— Şu SEPETİM, şu da kilom.

— Manav al SANA para.

— İşte bir ip, bir de top. Gül ipi sen al, topu da BEN.

— Yok eşim ip SENİN olsun. Topu bana ver.»

İşte size okuduğumuz alfabenin hiç düşünmediğiniz bir yönü. Körpecik kafalara yerleştirdiği sen- ben, sana - bana kavgası.

«— İşte bir ip, bir de top. Gül ipi SEN al, topu da BEN.

— Yok eşim, ip SENİN olsun, topu BANA ver. «bölümünün doğrusu şöyle olabilirdi.

«— İşte bir ip, bir de top. İp bizim, top bizim, oyun bizim, neşe bizim...»

Ne gariptir ki biz önce küçüklere senin - benim kavgasını resmi öğrenim kurumlarında öğretir, sonra da ip ve topu paylaşamıyan çocukları: «Susun beraberce oynayın,» diye azarlamak yönüne gideriz.

Öte yandan alfabe Türkiye toplumunun gerçeklerinden uzaktır ve çocukları apayrı bir dünyada yetiştirmek durumundadır.

Örneğin ilk okul çocuklarının yüzde 90'ından fazlasının babası bal alamazken alfabede:

«— Bana bal al.

— Al Atay bu bal.

— Yaşa baba yaşa.» yazmaktadır. İnsanın bu bölümü söyle yazası geliyor.

«Çocuk - Baba bal al.

Baba - Al alabilirsen bal.

Balın kilosu otuz lira.

Babanın yevmiyesi on lira»

İhtimal bir rastlantıdır; fakat alfabenin 9. sayfasındaki

«Uyu, uyu.

Yat uyu.» sözleri egemen sınıfın isteğini dile getirmektedir. Egemen sınıfın milleti uyutma ve sömürme çabasını hatırlayınca bu sözler şu şekilde biçimleniyor.

«Uyu, uyu.

Yat uyu. Ömür boyu uyu.

Sakın uyanma

Ücretine zam isteme.»

Evet, işte alfabenin durumu. Biz bu eleştiriyi yapmakla alfabenin her yönüyle düşünülerek kasıtlı hazırlanmış bir kitap olduğunu söylemekten çok şunu belirtmek istiyoruz.

Alfabe uzun uzun düşünülmesi ve ondan sonra hazırlanması gereken bir kitaptır. Aslında çok daha yoz özlemleri çocuğa aşılıyan nice kitap vardır. Biz bunları bu arada saymıyoruz. Fakat şunu belirtelim ki egemen sınıf çocukları üzerinde hassasiyetle durmakta ve çocuğun egemen sınıfının çıkarlarına ve özlemlerine uygun bilgilenmesini sağlamağa çalışmaktadır.

Bu düzende çocuk kitaplarının kötü tesirlerinden çocuklarımızı korumak onlara doğru bilinci vermek imkânsız gibidir.

HARUN KARADENİZ

işinden atılan bir işçi yazıyor

Hava soğuk şarkın kışını andıran bir gün yaşamaktayım. Yanımda yine benim gibi sınıf mücadelesi yaparken sömürü düzenin yürümesini isteyen sermaye sınıfının savunucusu işverenler tarafından maaşına zam işine nihayet verilmiş olan bir dostum var.

Artık bizim için tüm işverenlerin kapısı kapanmıştı. Bir an olsun yapacağımızı düşünme zamanı dahi bulmadan, işçi sınıfına sahip çıkan gerçek, DEVRİMCİ ve İŞÇİDEN yana olan Türkiye Maden İş sendikasının yöneticileri bizleri derhal kadrolarına alarak büyük bir mağduriyetimizi önlediği gibi sınıf mücadelemizin devamını bizlere sağladı. Devrimci sendikalara inancımızın sonsuz olduğu kanısına vardık.

Şu anda önümüzde sürü sürü yazılar, türlü türlü işçi şikâyetleri var. Bunların nedenlerini ve çözüm yollarını araştırıyoruz. Bir yandanda işçi kardeşlerimize haber bültenleri hazırlıyoruz. Dostum Hakkı Beyden kalem isterken masada bulunan bir yazı gözüme ilişti. Birden bire durakladım. İşçi kardeşlerime bülten hazırlayacağım için yazının tamamını okuyamadım. Okuduğum kadarında şunlar hissediyordum. Şayet bu kanun çıkarsa: Ben bu şekilde bildiriler bültenler hazırlıyamıyacaktım. Sömürülen, horlanan, alın terinin karşılığını alamayan, adeta bir uşak muamelesi gören namuslu ve memleketin kalkınmasında büyük payı olan işçi kardeşlerine sınıflarına sahip çıkmalarını anlatamıyacaktım.

Bu kanun Anayasa Nizamı Koruma Kanunu adı altında Meclisten çıkacak. Çıktıktan sonrada nizamı koruma deyil kurulamıyan bir nizamı kökünden kaldıracaktır. Kim hakkını almak için konuşursa iktidarın savcıları karşılarına çıkacak, beş seneden 15 seneye kadar hapis, bu da yetmiyormuş gibi sürgününü isteyecek. Bunlar gerçek olarak görünüyordu. Öyle dalmıştım ki kalemim şimdiden elimden düşmüştü, yazamıyordu artık. Ama yazamıyacakmıydı. yazacaktı dostlarım. YAZACAK. davanıza sahip çıkana kadar yazacak. Hemde öyle yazacak ki eskisinden dahada kuvvetli daha da bilinçli yazacak. Artık bizim için kanun çıkarmak deyil. Tanklariyle toplariyle de karşımıza dikilseler yinede yazacaktık. Çünkü her şey bizim emeğimiz sayesinde vucuda geliyor. Bizle bu davamızda haklı olarak Anayasanın vermiş olduğu DİRENME ve YAZMA haklarına sahiptik. Bizim Anayasaya saygımız büyüktür.

Günlük nafakası için çalışan değerli emekçi kardeşlerim. Biz bu konu üzerinde tartışırken içeriye haşmetle bir işçi kardeşim girdi. Kendisinin Aksan A. Ş. tinde çalıştığını ve Türkiye Maden İş Sendikasına girmek istediğini beyan etti. İşçi kardeşlerim bunları söylerken yanımda bulunan dostum Hakkı bey acı bir tebessüm gösterdi. Bu hareket beni hemen geçmişe doğru itti. Aklıma ilk gelen olay bu işçi kardeşimin bundan önce sendikaya girmek istememiş olması geldiki daha sonra bundada yanıldığımı anladım. Bu emekçi kardeşim çalışan kişilerin dürüstlüğü içerisinde gerçeği anlatı. İkinci olarakda aklıma işçi sınıfını savunurken başıma gelen bir olay geldi. Zamanı gelmişken bu hadiseyide biraz olsun anlatayım. Sınıf açısından çalışırken 300 kadar kendi sınıfım olan işçi kardeşimin hücumuna uğramıştım. Bu olayı zamanında gazeteler etraflı olarak anlatıkları için ben tekrar anlatmak lüzumunu hissetmedim.

Bu kardeşlerimin beni dövmelerine, linç etmek istediklerine asla gücenmedim. Yalnız çeşitli yalanlarla bunları uyutanlara ve onların sınıf açısından bilinçlenmesine yadım etmeyen aydınım diye geçinen menfaatperest kişilere çok kızdım. Yinede bu kişilere kızıyorum.

Bu teşkilâta yeni girmiştim. Sendikal bilgilere biraz vakıf olmama rağmen sınıf açısından iyi yetişmiştim. Şu anda yanımızda bulunan işçi dostuma bunları anlatmak istemiştimki birdenbire emekçi kardeşim emeğinin verdiği hızla gürledi.

«Türkiye'de sınıfların olduğuna biz işçiler artık inandık. Birincisi çalışan sınıf, yani biz İŞÇİLER ikincisi ise çalıştıran yani bizleri sömüren hor gören sınıf.» Konuşmasının bittiğini sanmıştımki devam etti. «Ben zamanında Maden İş Sendikasına karşıydım. Ama şimdi gerçeği gördüm. Anladımki Maden İş işçi haklarının alınmasında büyük faaliyetler gösteriyor. İşçinin insan gibi yaşamasını sağlamakta bu sömürü düzene rağmen büyük başarılara ulaşmakta. Siz beni şimdi kayıt edin. Aynı zamanda Sarı Sendika olduğunu anladığım ÇELİK İŞ, sendikasından da istifa edeceğim. Yalnız zamanında işçi arkadaşlarımlan bir olmadığım için yapılan noter masrafını ben ödeyeceğim. Dedi. Biz işçiler artık uyandık. Kim ne söylerse söylesin bizler mutlaka DEVRİMCİ sendikaların etrafında birleşeceğiz. Sınıfımıza sahip çıkacağız» diye sesinin çıktığı kadar bağırıyordu.

Sevgili kardeşlerim: Bunlar bir kişi deyildi işçi gerçekten uyanmış, hergün fabrikalardan guruplar halinde toplandılar devrimci sendikalara doğru koşuyorlar. İşçilerin bu uyanışlarını gören sermaye sınıfıda bir telâş bir endişe baş göstermekte. Bunlara hergün bir köyde köylü tarafından yapılan toprak işgalleride ilave edilince korku daha da büyüdü. Ensesi kalın göbeği şişkin haramzadeler artık yataklarında uyuyamıyorlar. Uyuyamıyacaklarda. Binanaleyh onların sermayeleri bizlerin sırtından çıktı. Onlar et yerken bizler gıdasızlıktan kendi etlerimizide kaybettik. Bir deri bir kemik yataklara düştük. Artık yeter birazda onlar hastalansınlar. Birazda onlar göbeklerini eritsinler.

Bu durum karşısında sermaye çevreleri kendilerinin koruyucusu olan iktidara şöyle sesleniyordu. Bunu çeşitli gazeteler yazdığı gibi fısıltıdan da duyulduğuna göre. Ne duruyorsunuz beyler işçinin köylünün hareketlerine baksanıza. Bizlere karşı geliyorlar. Onları beslediğimiz yetmiyormuş gibi şimdide karşımıza çıktılar malımızın ortağı gibi bizlerden hak istiyorlar. Susturun bunları. Yoksa ne biz kazanırız nede sizler gerine gerine o koltuklarda oturur Avrupalara Amerikalara seyahat edebilirsiniz.

Sevgili dostlarım. Bunu duyan iktidar sanki onların reyleriyle iktidara gelmiş gibi harekete geçti. Yazan kalemlerin yazmaması konuşan dillerin konuşmaması, uyuyan kardeşlerimin uyuması memlekette sömürü düzenin yürümesi yabancı sermayenin kanımızı emmesi için yazımın başında da belirttiğim yeni bir terör kanun olan ANAYASA NİZAMINI KORUMA KANUNU diye bir kanunu çıkarma yoluna giderek bu hareketi durdurma yoluna saptı. Zavallı kişiler akılları sıra bu bilinçli akımı durduracaklar. Şaşarım onlara.

Yok kardeşim bu akım durmaz. Bu akım tüm TÜRK halkının akımı. Uyanmış benim işçi kardeşlerim köylü dostlarım. Size şunu hatırlatayım beyler 10 senelik tarihi karıştırın uzun ömürleri kısaltmayın. Aklınıza başınıza alın. Yeter bu zulüm. Bu milletin hiç kimse eline koluna ve diline esaret zinciri vuramaz. Şayet ısrar ederseniz fikrinizde bu millet size öyle bir şamar vuracaktır ki, acısını hiçbir zaman unutamıyacaksınız. Gün yakın çalar saat çalmak üzere.

Türk milleti işçisiyle, köylüsüyle arkasız memuruyla namuslu aydınıyle zafere doğru yaklaşmakta. Bizler sizleri birkere daha uyarıyoruz. Tarih bunları tek tek gösterecektir.

SORARIM SİZE

Uyanalım gafletten işçi kardeşler
Biz insan değilmiyiz ne oldu bize
Bir hayal olmuş yaptığın işler
Bunca emek ne oldu sorarım size

Senelerden beri çalıştık yıprandık durduk
Enerji sarf ettik elbette yorulduk
Hak talep ettik zam istedik kovulduk
Bu hakaret değilmi sorarım size

20 inci asır derler bir zamana geldik
Hak ve hakikatı insanlar bildi
Boşuna yorulmuşuz ey kardeş dedi
Bunca emeklerimiz düştü denize

İşçi kardeş ezilmeye paydos demeli
İnsan hakkı ne ise onu yemeli
Budur ancak işçilerin emeli
Kardeşçe anlatalım derdimizi biz, bize

Görüyorsunuz işte hayat pahalı
Böyle giderse ne olur işsizin hali
Öyle işçi varki yok yamalı çulu
Anlatalım derdimizi oturalım biz, bize

Herkese köle olmuşuz bu geçim için
Ay başı gelir kuruş bulunmaz bu acep ne için
Ne olur bir hak tanın doğru yol seçin
Bizde sevinelim gülelim yüz, yüze

İşçinin hakkı tanınsın artık
Biz bu hayattan usandık bıktık
Yoksulluk sardı bizi çileden çıktık
Bu iş neye varır sorarım size.

15 lira yevmiye ile işçi çalışmaz
Morali bozuk cemiyete karışmaz
Her işveren işiçsine acımaz
Bu sebeplerden laf etsek batarız göze.

Terziye diktiremeyiz bir ceketle bir aba
Borcumuz arttı bakkala kasaba
İhtiyacımız çoktur gelmez hesaba
Yoksulluk işledi damara öze

Vergide vatandaş oyda vatandaş
Yolda arkadaş cephede kardaş
Vatan ve namus uğruna düşanla savaş
İş emeğine gelince hakaret bize

Lambada yakmıya yoktur gazımız
Çorbaya atmıya yoktur tuzumuz
Sefalet der yasında oğul kızımız
Bu damı hayat yani sorarım size

Bir göz odaya 100 lira kira
Suyu bulamayız değilki bira
Aybaşı geliyor kesede yoktur para
İktisat tesellisi veririz kendi, kendimize

Yakacak odun yok kurulacak bir soba
Çocuklar üşüyor soğudu hava
Çorba pişirmiye yok tencire tava
Pekte düşkün değiliz biz midemize

Yatılacak yatak yok oturulacak bir minder
Allahım işçiye bir sahip gönder
İşçinin hakkını açıktan yerler
Bizde insanız acıyın bize

İşçinin sermayesi alnının teri
Ne bir meskeni var ne bir göz yeri
Yıpranmış vücudu nasırlı elleri
İşçinin emeği yokuşa çıkmıyor düze

Vatanı vatan yapan işçidir
Vatanın efendisi çiftçidir, çiftçi
İşçiyi eziyor vurguncu tefeci
Açın gözünüzü diyorum size

İşçi çalışsın daima işini bilsin
İşverenler biraz insafa gelsin
İşçinin insanlığa değer hakkını versin
Bizimde ihtiyacımız var çığıra ize

Alem aya gidiyor bizde greve
Herkez gökdelenlerde otursun biz toprak eve
İşçinin hakkını verinki Allahta seve
Kendini kurtaran demesin boş ver neyimize

Ali Şahin sözümüz burada tamam
İşçi çalışır hakkını ver vesselam
Vatandaş işçilere sadetle selam
Mutlu günler dilerim Allahtan size

ALİ ŞAHİN
AKSAN İŞYERİNDE İŞÇİ

Konya'daki Grev

Konya'daki bir krom magnezit fabrikasında Maden İş Sendikası'na bağlı işçilerin 16.4.1969 tarihinde başlattıkları grev devam etmektedir. Ancak basının ve ilgili makamların grevle yeteri kadar ilgilenmemesi üzerine, grevin işveren ve uşakları tarafından baltalanması karşısında işçiler bir bildiri yayınlıyarak halka başvurmuşlardır. Etin kilosunun 14 Lira, oturulabilecek bir evin kirasının 150 lira olduğu bir dönemde bu işçilere günde 970 kuruş verilmektedir. İşçiler Maden İş Sendikasının bünyesi içinde bu sömürüye karşı savaş açmışlar, ancak işveren bu defa işçilerin karşısına sarı Çimse İş Sendikası'nı çıkartmıştır. Çimse İş grevi kırmak için çeşitli oyunlar oynarken, grevci işçiler de patronun çağırdığı jandarmaların dipçik darbeleriyle işyerinden uzaklaştırılmışlar, ayrıca altı işçi, yaralı halde bir de karakolda dövülmüşlerdir .

İşçilerin sosyal mücadele araçları yalnız grevden mi ibarettir, işçiler yalnız grev mi yapmışlardır?

İşçilerin sosyal mücadele araçlarının en önemlisi grevdir. Bunun dışında yürüyüşler, mitingler, boykotlar, protestolar da çok önemli sosyal mücadele hareketleridir. Türkiye'de bu araçların hemen hepsi kullanıldı. Hele Cumhuriyet kurulduktan sonra en totaliter dönemlerde bile işi bırakma, yemeklere boykot etme, 1 Mayıs nedeniyle bildiri dağıtarak iktidarın işçilere sosyal ve ekonomik haklar tanımamasını protesto hareketleri görüldü.

CHP ve DP iktidarı dönemlerinde önemli konularda mitingler de yapmak isteyen işçi sendikaları oldu. Fakat iktidarlar bu mitinglere izin verdirmedi. Bazı defa işçileri, işçilere karşı çıkardı. Grev hakkı yasağının sürdüğü dönemde elbette en masum isteklere bile iktidarca evet denemezdi. Zaten birçok miting istekleri, hep istek halinde kalıyordu.

Çalışma Bakanlığı bir ara kendisine tanınan sendikaların malî durumunu denetleme hakkını genişletmeye ve sendikaları kendisine bağlı birer şube durumuna düşürmeye çalıştı (Mayıs 1949). Ankara Motorlu Taşıt İşçileri Sendikasının bunu protesto için bir miting yapmak istediği haberi basında yer aldı. Fakat bu haber, Bakanlığın etkisiyle o dönemin tipik bir «tekzibi» ile kapandı. Tekzibi Sendika Başkanı Şerif Kayral ile Oleyis Başkanı İsmail Aras yapıyor ve aynen şöyle diyorlardı:

«...gazetesinde intişar eden ve gayesi sendikalarımızı âlet edinerek tiraj miktarını arttırmağa matuf işçi sendikaları ile Çalışma Bakanlığı arasındaki geçimsizlikten dolayı 7 Haziranda bir sendika mahkemesi dolayısiyle sendikalar tarafından miting yapılacağı haberi nefretle okunmuştur.

«Sendikamız doğduğu gündenberi kendilerine şiar edindiği umdelerden birincisi Türklüğün ön vasıflarından birincisi olan asilliktir. Asillik ve isyankârlık değildir. Türk işçisinin kanunî hak ve menfaatlerini geliştirmek ve müdafaa görevini omuzlarına alan sendikalarımız bu kutsî hedefe ulaşabilmek için değil Çalışma Bakanlığı ile, işverenlerimizle bile kardeşâne münasebet tesis ederek, dâvamızı sokak aralarında değil, ticaret ve hukuk esaslarına riayet ederek halletmek dâvamızın menfaati iktizası olduğuna ve tarihi şuurumuzun geleneklerinin bize gösterdiği en ulvî bir yol olduğuna inanmış bulunuyoruz.

Bu açıklamamızın Türk işçisini istismar etmek isteyen akıl fukaralarına iyi cevap teşkil edeceğine kani bulunduğumuzdan başka bir şey ilâve edecek değiliz.» Başkanların bu sözleri ihanetten başka bir şey değildir.

KISA SENDİKA HABERLERİ

BÜRO ÇELİK

1. Bölge sınırları içinde Büro Çelik fabrikası işçileri toplu olarak Maden-İş'e katılmışlardır.

ALTILAR SANAYİİ

1. Bölgeye bağlı Altılar sanayi işçileri sendikamıza katıldıktan sonra sarı sendika Metal - İş'in toplu sözleşmesini feshettirdiler.

TEKSAN

Topçularda kurulu Tek san su sayaçları fabrikasının Çelik - İş'e bağlı 312 işçisi bu sarı sendikayı bırakıp toplu olarak Maden - İş'e katılmışlardır. İşveren bundan rahatsızlık duyarak sendikamıza üye kaydeden sekiz yıllık 15 işçiyi işinden atmıştır. Bunun üzerine Teksan işçileri toplu olarak oturma grevi yapmışlardır.

SİMKO

IV. Bölgeye bağlı SİMKO işyerinde direnme devam ediyor.

İşverenle çeşitli anlaşmazlıklar yüzünden SİMKO işçileri fabrika dışında direnme hareketine geçmişler ve fabrikaya girmemişlerdir.

İşverenle yapılan Toplu Sözleşmeden memnun kalmayan işçiler, temsilci arkadaşlarının tekrar işe alınmamasından ötürü giriştikleri «DİRENİŞ» 'in devam edeceğini söylemişlerdir.

Ta ki istekleri yerine gelinceye kadar.

TOPLU SÖZLEŞMELER

Aleksandra Kozi, Estaş, Teleteknik, Philips iş yerlerinde toplu sözleşme görüşmeleri sürmekte Rabak Parteks, Bimak, Nursan ve Antalya Ferro Krom İşyerlerindeki görüşmeler uzlaştırma kuruluna iletilmiştir.

ALTINCI BÖLGEDEN TÜRK DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ TOPLANDI :

Sarı Sendika Çelik - İş'ten topluca ayrılan ve Maden-İş camiasında birleşen Türk Demir Döküm Fabrikaları işçileri 1.6.1969 Pazar günü Silahtarağa Mehtap Sinemasında toplanmışlardır.

1500'den fazla üyenin katıldığı toplantı saat 10'da Altıncı Bölge Temsilcisi Hüseyin EKİNCİ'nin açış konuşması ile başlamıştır. «Yuları işveren elinde olan Sarı Sendikaları uyanmakta olan işçiler yıkacaklardır». diye söze başlıyan Hüseyin Ekinci daha sonra çeşitli sendikalar konuları kapsıyan bir konuşma yapmıştır.

Daha sonra 30'dan fazla işçi söz almış Demir Dökümde meydana gelen olaylara işveren ve sarı sendika Çelik - İş'in sebep olduklarını belirtmişlerdir.

Bu arada çeşitli konularda istek dilek ve şikâyetlerini belirten işçiler Maden - İş tarafından kenetlenmelerini kutlayarak devamlı marşlar söylemişlerdir.

Disk ve Maden - İş Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'de bu toplantıya katılmış ve sevgi gösterileri arasında mikrofona gelerek, Demir Döküm işçilerinin zaferlerini kutladığını bildirmiştir. Ayrıca Sarı Sendika ve sarı sendikalarla işbirliği halinde olan işverenlerin durumuna değinmiş «Artık işçilerin gerçek sendikalarına gelmelerini hiç bir kuvvet durduramıyacak» demiştir.

Saat 15.00'e kadar devam eden toplantıda ayrıca geleceği ilgilendiren birçok konuda karar alınmıştır.

BİR ÜYEMİZİ KAYBETTİK: Bahariye Demir Çekme işçilerinden üyemiz Ali Özcan iş başı yapmak üzere 31.5.1969 günü işyerine giderken bindiği kayığın devrilmesi sonunda Haliç'in sularında kaybolmuştur.

Diğer üyelerimiizn büyük gayretleri ile ceset ancak bir gün sonra çıkarılmıştır.

Bütün işçi arkadaşlarının katıldığı cenaze töreninde Bölge Temsilcisi Hüseyin EKİNCİ'de bulunmuştur. Kederli ailesine ve arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

LOKAL KONGRELERİ YAPILDI :

3422 No'lu LOKAL
Başkan: Ekrem Aksoy
Bşk. Vek.: Atilla Akbulut
Raportör: Sedat Kant
Üyeler: Rauf Aksu
Cemali Çakıroğlu
Cevdet Delikanlı
Sündüz Sönmez

3426 No'lu LOKAL
Başkan: Harun Uğur
Bşk. Vek.: Ali Teke
Raportör: Yavuz Çakmakkaya
Üyeler: Ramis Yerlikaya
Adem Yılmaz
Şükrü Yılmaz
Hüseyin Küçük

3427 No'lu LOKAL
Başkan: Durmuş Gündoğan
Bşk. Vek.: Ahmet Tamküpeli
Raportör: Enis Yılmaz
Üyeler: İlyas Yaman
Sadık Yılmaz
Halit Çoklaş
İbrahim Kopar

3430 No'lu LOKAL
Başkan: Ali Rıza Sözel
Bşk. Vek. Mustafa Ced
Raportör: Ünsiye Duman
Üyeler: Ferit Çetin
Mustafa Demirel
Lütfü Demirkol

Horoz Çivi işçileri direniyor

(Sayfa 1'den devam)

İşçiler üzerindeki baskıların artması karşısında salı sabahı devrimci gençlerden bir grup, emekçi kardeşlerini desteklemek üzere fabrikaya gitmişler, fakat daha işçilerle temas etmemelerine vakit kalmadan polis tarafından sarılmışlardır. Topluluğun üzerine cop ve kalkanlarla saldıran polisler sadece öğrencileri yakalamışlar ve sille, tokat, dayak zorla Eyüp Emniyet Amirliğine götürmüşlerdir. Bu arada yanlışlıkla iki işçi de öğrenci diye emniyete götürülmüştür.

Aynı gün işçilerin aileleri iş yerine gelerek polislerin zorbalığını protesto etmişler, bu defa polisler kadınlara da saldırmış birinin dişlerini kırmış, birinin gözlerini morartmış, birinin de bacaklarından yaralamışlardır.

Bu arada işçi temsilcileriyle hukuk müşavirlerinin yaptıkları müracaatları hiçe sayan işveren Mehmet Üretmen, daha da ileri giderek fabrikaya gizlediği adamlarını demir lövyelerle ve çeşitli silahlarla donatmış, işçi haklarını tanımağa yanaşmıyacağını göstermiştir .

Sömürücü patronun ve onunla işbirliği halinde olan çalışma ve emniyet müdürünün tutumu yüzünden Horoz Çivi Fabrikası'nda hafta sonunda gerginlik adamakıllı artmış, her an yeni vahim olayların patlak verebileceği bir hava yaratılmıştır.

İşçiler, patronun sömürüsü ve küstahlığına karşı Maden-Iş sendikasıyla birlikte yekvücut olarak direnmekte, diğer fabrikaların işçileri, semt halkı ve devrimci öğrenciler kendileriyle beraber nöbet beklemektedir. İşçiler kendileriyle yaptığımız konuşmada şunları söylemişlerdir.

— Neden böyle bir eylemi gerekli gördünüz?

Ya kardeşim hangi insan kulu tahammül eder bu «baskıya» şimdiye kadar nasıl sabrettik, şaşıyorum. Çalışırken bize moral verileceğine bize küfürle hitabediyorlar .

Bize tesir ediyorlar.

— Nasıl tesir ediyorlar?

Meselâ bizim maden iş'e girdiğimize kızıyorlardı. Oradan kaydımızı silmemiz için bize tesir ediyorlardı.

— Neden dışarıya çıkmayı gerekli gördünüz? Bu direnmeyi içerde yapamazmıydınız?

İçerde yapamazdık. Çünkü içerde patronunda adamları var. Hernekadar biz onlardan fazlaysakda içerde kalsaydık daha fena sonuçlar doğurabilirdi.

Çünkü onlarla kavga ederdik. Yani iyi olmazdı.

— «Direnme» daha devam edecek mi?

Biz kararlıyız kardeşim. İsteklerimiz oluncaya kadar direneceğiz.

— Çalıştığınız işyerinde şikâyetleriniz nelerdir?

İşveren zengin olmasına rağmen fabrika, çok bakımsız bir yer. Mesela elbise dolapları, yemekler hiç iyi değil. Yüznumaranın bütün pisliği ayaklarımızın altından geçiyor... Pis bir koku.

Sanki bunlar yetmiyor gibi bize çeşitli küfürlerle hitabediyorlar.

Polislerle çatışma nasıl doğdu?

İşverenin kendi adamları önce polise taş attılar. Sonra ortadan kaybolunca polis bizim attığımızı sandı. Böylece çatışma başladı.

— Şu anda içerde çalışanlar var mı?

Var. Hepside patronun adamları. Ama içeride fabrikayı yürütecek güçte değiller tabii içimizden daha ziyade kimleri tutukluyorlar. İşverenin gizli polisleri «ispiyoncuları» var Onlar bizden gibi yanımıza sokulup, sonrada kim patronun veya fabrikanın aleyhinde konuşursa gidip onu ihbar ediyorlar, bazı arkadaşlarımızı şahsına duydukları antipatiden ötürü iftira ediyorlar.

— Ne gibi iftiralarda bulunuyorlar?

Yok efendim şu adam gece benim evime geldi, yok beni tehdit ediyor gibi. Tutuklananlar daha ziyade bunlar.

— Maden - İş'ten ne gibi dilekleriniz var?

Bizimle beraber hakkımızı arayacağından eminiz.

bütün dünya işçilerini sömüren patronlar istanbul da toplandı

Doğal kaynaklarımızı ve halkımızın emeğini küçük komisyonlar karşılığında satan işbirlikçi burjuvazi aylardır telaş içinde. 1500 kızımız için özel giysiler dikildi, türlü çeşitli gezi eğlenti proğramları yapıldı, sulukulede çingeneler kiralandı. Bu telaş kendilerine komisyon verenleri ağırlama telaşıdır.

Kimdir bu komisyon verenler?

Bunlar :

Türkiyenin otomobil yedek parça pazarlarını kontrol altında bulunduran General Motors, Ford, Chrysler, Volkswagenwerk, British Motor, Fiat, Daimler Benz;

Türkiye'nin elektrik sanayini ellerinde bulunduran Standard Oil (NJ), Westren Electric, General Electric, Siemens;

Türkiye'nin tütün üretimini kontrol altında bulunduran British - American TabbacCo.,

Türkiye'nin petrol, kauçuk, gıda, sanayilerini ellerinde bulunduran Royal, Dutch-Shell, U.S. Steel, Unilever, Soconi Mobil Oil, Dupont de Nemours, British Petroleum, Goodyear Tire and Ruber, Goodricih B.F., Dunlop Rubber, U.S. Rubber

Türkiye'nin demir ve çelik sanayiini kontrol altında bulunduran Mennesman;

Türkiye'nin kakao ve çukulata pazarına hakim olan Nestle, Golden Royal tröstleridir.

Gelenler bu tröstlerin temsilcileridir. Tröstlerin dünya çapındaki örgütü olan Uluslararası Ticaret Odaları Birliği (ICC) 31 Mayıstan 7 Hazirana kadar İstanbul Kültür Sarayında toplanıyor.

Emperyalistler yendiğimiz kurtuluş savaşımızın 50. yılında dünyanın en büyük emperyalist örgütü ülkemizde 50. kuruluş yılını kutluyor. Ve kendi deyimleriyle «beynelmilel özel sektörün milletlerarası meselelerini» görüşecekler.

Dün Sevr'de Türkiyeyi bölüşenler bugün Kültür Sarayında dünyayı bölüşüyorlar.

Çizmeleriyle ve silahlarıyla giremedikleri ülkemize sermayeleriyle girenler aydınlarımızın beyinlerini, emekçilerimizin emeklerini sömürmektedirler.

İşçiler ya bu büyük tröstlerin soygunlarına yardımcı olup susacaklar ya da bu soygunlara baş kaldıracaklardır. Devrimiz emekçi halkların, emperyalizmi,işbirlikçilerini, ve soygunları ortadan kaldırdığı devirdir.

ZAFER EZİLMİŞ HALKLARINDIR.

GENE AMERİKA

AMERİKALILAR GREVCİ TÜRK İŞÇİLERİNİ DÖVDÜLER

NATO İş Sendikası'nın İzmir'deki Amerikan işyerinde yürüttüğü grev, Amerikalıların zorbalığı ve polisin de Amerikalılardan yana çıkması yüzünden ha diseli şekilde geçmektedir. Son olarak Traffic Menancer Office'de 25 Amerikalı zorla içeri girmek istemişler, işçiler bu kanunsuz harekete engel olunca kavga çıkmıştır. Kavgaya polis de müdahale etmiş, Amerikalılardan yana çıkarak işçileri grev yerinden uzaklaştırmaya kalkışmış, Sendika Genel Başkanı Kemal Öz'ü de yakalayarak zorla arabaya ibndirmiştir. Bunun üzerine grevci işçilerle toplum polisi arasında çatışma başlamış, neticede üç işçi ile iki polis yaralanmıştır. Polis, yaralı işçileri sendika genel başkanı ile ibrlikte karakola götürmüş, bunun üzerine işiçler toplu halde sendika merkezine doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Bu sırada yürüyüş hakkında telsizle rapor veren iki Amerikalı çavuş işçiler tarafından dövülmüştür. Grevle ilgili olarak İzmir'deki sendika başkanları bir toplantı yapmışlar ve İzmir'de bir protesto yürüyüşü düzenlemişlerdir Sendikacılar, Amerikalıların grevci işçilere ve hürek şantaj yoluyla grevi kırmaya çalıştığını da açıklamışlardır.

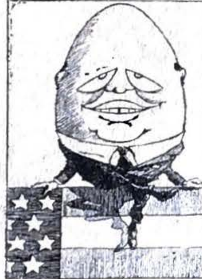

İNCE MEMED. Roman, Yaşar KEMAL. Toros dağlarının, çukurova köylerinin insanlarını destanlaştıran bu roman 2 cilt'tir. (Ant yayınları)

EMEKÇİ SINIFLAR ve GREV. Çetin ÖZEK. İzlem yayınevinin emekçiler için kolay okunur el kitabı dizisinden çıkan, Çetin Özek'in bu kitabı emekçi sınıfları ve grev haklarını anlatmaktadır.

KARA VAGON. Hikâye. Bekir YILDIZ. Matbaa işçisi Bekir YILDIZ'ın toprak ve sanayi işçilerinin hikâyelerini yazdığı bu kitap edebiyat ödülü kazanmıştır.

(Bu kitaplar sendika aracılığıyla alınırsa yüzde otuz indirimlidir.)

AMERİKA'LILAR TÜRK TOPRAKLARINDA TÜRK UÇAKLARININ İNMESİNİ ÖNLEDİLER

Adana sivil hava alanımızda uçaklarımız geceleyin inip kalkamaz olmuştur. Adana hava alanının gece uçuşlarını kontrol eden Amerikan İncirlik Hava Üssü, Harp - İş Federasyonu'nun Amerikan işyerleri ve üslerinde yürüttüğü greve misileme yapma kiçin, İncirlik kontrol kulesinin çalışmalarını dur durmuş ve Adana hava alanını felce uğratmıştır.

Harp - İş federasyonu yetkilileri Amerika'nların sürdürülen grevi kırmak için bu yola baş vurduklarını söylemişlerdir . Amerika'lılar Türk işçilerinden sömürdükleri milyarlara rağmen Harp - İş'in işçiler için istediği saatte 40 kuruş ücreti bile çok görmektedirler.

Burada ortaya çıkan ger çek şu veya bu nedenle Amerika'lıların isteyince uçak alanlarımızı hareketsiz bırakabileceği gerçeğidir. Bu gerçeği kabul etmiyen yöneticiler bizi bağımlı kılan askeri Amerikan üsleri için «Üs değil tesis» gibi sözler edip suç işlemektedirler.

Nasıl iştir ki bir Türk uçağı Türk topraklarında ki Türk hava alanına ancak Amerikalılar isterse inebilmektedir. Bu bağımlı, boyunduruk altında olmaktan başka nedir? Bütün bu olaylar bir zamanlar yapılan bizi Amerikaya bağlıyan «ikili antlaşma» ların sonucudur. Ve kimbilir daha nerelerde böyle kaç yüz ilmikle bağlanmıştır Türkiye'nin eli ayağı.

Kıbrıs'ta kardeşlerimiz öldürülürken onları kurtar maya giden Türk gemilerinide önlemişti Amerika. Ve hâla bazı satılmışlar, «Amerika dostumuzdur» demektedirler.

Bunlar Amerika'nın ülkemizi sömürerek götürdüğü milyarlardan pay alanlardır. İnsanların bunları öğrenmemesi için, yalanlar yazılmakta, söylenmektedir.

Ama tarih bu satılmışlığa kimlerin aracılık ettiğini hangi cahil beyinlerin tongaya bastığını ve hangi çıkarcıların Türkiye'deki Milli duyguları nasırlaştırarak iğdiş etmeye yöneldiğini yazacaktır, bu boyundurukları kabul etmemek için canını dişine takıp uğraşanları ve bu uğurda Taksim meydanlarıyla Üniversite yurtlarında hayatlarını verenleri bir gün mutlak bağımsızlığın elde edileceğini de. yazacaktır.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,

Sahibi:
Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Sülker

Bu sayıyı çıkaran:
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri Cağaloğlu Nuruosmaniye, Ali Baba Türbe Sok. No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:
TİPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

İtalyada işçiler bir şehri işgal ettiler

Güney İtalya'nın 50 bin nüfuslu Battipaglia şehrinde çalışmakta olan işçiler ayaklanarak polis kuvvetleriyle çarpışmışlar, neticede 2 kişi ölmüş 200-den fazla insan yaralanmıştır. Yaralıların 100 kadarı polistir.

Kapitalistlerin kâr enşeleriyle Battipaglia'da bulunan konserve ve sigara fabrikalarını kapatmak istemeleri üzerine işsiz kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalan, işçiler, bu durumu protesto için toplanınca polis kuvvetlerinin saldırısına maruz kalmışlardır. Kendilerine ateş açan polislere kazmalar ve sopalarla karşı koyan işçiler, sonunda polisleri kışlalarına sığınmak zorunda bırakmışlar, zenginlere ait otomobilleri ve belediye binasını yaktıktan sonra şehre giren bütün yollara barikatlar kurarak diğer şehirlerden yardımcı polis kuvvetlerinin gelmesini önlemişlerdir. Şehir halen işçilerin elinde bulunmaktadır.

Öte yandan bu olaylar bütün İtalya'da büyük yankılar uyandırmış, İtalya'nın bir çok şehirlerinde işçiler sokağa dökülmüşlerdir. Bilhassa yakındaki büyük endüstri şehirleri, Napoli ve Salerno'da her an kanlı olaylar patlak vermesi beklenmektedir.

Kapitalist Sömürü düzenine karşı bir tepki olarak vukua gelen bu olaylar, sosyal eşitsizliğin sadece az gelişmiş ülkelerde değil, sanayileşmiş batı ülkelerinde de var olduğunu ve kapitalist düzen devam ettiği sürece işçi sınıfının mücadelesinin devam edeceğini gösteren açık bir örnektir.

İNGİLTERE

İngiliz İşçi Sendikaları Konfederasyonu bünyesel reform teklif ediyor: Hükümetçe alınacak hukukî tedbirlerin işçi işveren münasebetlerini düzelteceğine daha kötüye götüreceğini açıklayan İngiliz İşçi Sendikaları Konfederasyonu (TUC), bazı işçi - işveren anlaşmazlıklarında kendisinin müdahale etmesi için yetki verilmesini istedi. Halen hükümet, kanun dışı grevlerin serbest olması karşısında bunlara karşı tedbirler alınmasını öngören bir tasarı getirmiştir. TUC'nin reform teklifleri arasında şunlar vardır: Kanuna veya sendika kararına aykırı greve gidilmesi halinde ve sendikalararası yetki anlaşmazlıklarının çıkması halinde, Kıdemli sendikacılardan meydana gelecek ve TUC tarafından kurulacak hakem heyetleri bu işleri halletmelidir.

TUC, bundan başka, halen sayısı 156 olan sendikaların daha da azaltılması için tedbirler alınmasını istemiştir.

ALMANYA

Alman Sendikalar Birliği (DGB) nin tertip ettiği bu yılki 1 Mayıs toplantısına Köln'deki yabancı işçiler de katılmış ve bu toplantıda 1965 yılından bu yana ilk defa olarak tekrar konuşma imkânını bulmuşlardır.

Köln'deki yabancı işçilerden kurulu «AVRUPA İŞÇİLERİ DAYANIŞMASI KÖLN KOMİTESİ» DGB ile haftalarca süren temaslarının bir sonucu olarak yabancı işçilerin bu istekleri kabul edilmiş, 3 er dakikalık bir konuşma mühleti verilmiştir. Yalnız bu yıl Alman Sendikalar Birliğinin «ÜRETİMDE İŞÇİYE SÖZ HAKKI» sloganına karşılık, Komitenin «İŞÇİNİN KONTROLÜNDE ÜRETİM» sloganı çeliştiğinden, DGB konuşacak olan yabancı işçilerin de kendisi seçerek suya sabuna dokunmayan konuşmacıları tercih etmiştir. Aynı yerde ikinci bir toplantı daha düzenleyen komite, ilk toplantıda konuşma fırsatı verilmeyen toplumcu işçi ve öğrencilere serbest konuşma vermiş, Türk, Yunan, İtalyan, İspanyol işçileri, Alman öğrencileri ve işçileri konuşmuşlardır.

Bu toplantının özeliklerinden biri de ilk defa olarak Alman konuşmacılarının Türkiye sorunlarına da eğilmeleri olmuştur. Türkiye'deki Anti - Emperyalist ve devrimci güçlere karşı girişilen baskı hareketlerini yermişlerdir.

Birinci toplantı sırasında meydana çekilen faşist Franko İspanya'sının bayrağı sendikalar birliği görevlilerinin müdahalelerine rağmen devrimci İspanyol işçileri ve Alman öğrencileri tarafından indirilerek yakılmıştır. Türk Gençliği Kültür Kulübü de ilk defa olarak bu toplantılara resmen katılmış ve büyük dövizlerle «YAŞASIN EMEKÇİLERİN TÜRKİYE'Sİ», «KAHROLSUN EMPERYALİZM VE UŞAKLARI» dövizlerinin yanında işçiler ellerinde «SÖMÜRÜYE PAYDOS», «OPERA BİNASI DEĞİL, İŞ YERİ İSTİYORUZ» dövizleriyle yürümüşlerdir.

ASIL MERHAMETSİZLER

İLHAN SELÇUK

İç politikadaki son tartışmalarla zırvalığın doruğuna saçmalığın bayrağını diktik artık. İş, geldi, bay Süleyman Demirel'in kemiksiz dilinde biçimini buldu.

Bir süre önce bizim gazetede Süleyman beyin merhametine değgin bir haber okumuştuk. İstiklâl Harbinden kalma bir gazinin canına tak der yoksulluk... Köyünden kalkar, ayaklarını sürüye sürüye Ankara'ya varır. Demirel'i Başbakanlığın kapısında yakalar. Derdini anlatır. Göğsündeki İstiklâl madalyasını gösterir.

Süleyman bey ne yapar bilir misiniz? Elini cebine atıp bir onluk çıkarır...

Ve parayı uzatır göğsündeki istiklâl madalyası parlayan Gazi'ye.

O gündür bu gündür aklımdan çıkmaz bu olay... Türkiye Cumhuriyetinin çöküntüsünü daha iyi anlatacak bir başka örnek bulunamaz. Sabık Morrison kumpanyasının Türkiye temsilcisi ve Cumhuriyetin bugünkü başbakanlık koltuğunda oturan kırk yaşında bay Süleyman Demirel, kapısına varan İstiklâl madalyalıya sadaka veriyor....

Ne merhametli bir yürek değil mi?

Düşünebiliyor musunuz bay Süleyman Demirel'i o dakikada..

Karşısında duran gazi'ye şöyle bir bakıyor...

Perişan haliyle, eski urbalarıyla, yarı uzamış beyaz sakalları ihtiyar yüzüyle, bir cevap bekliyor gazi...

Ama Demirel'in vakti yok, işi çok..

Kararlar verilecek, nutuklar atılacak, krediler dağıtılacak, imtiyazlar çıkartılacak yabancı kumpanyalara.. Parlemento'ya varılıp:

«— Üs yok tesis var...» denecek.

Vakti yok Demirel'in.. atıyor elini kabarık cüzdanına...

Çekiyor bir onluk gıcır gıcır...

— Al sana.. diyor.

Ama almıyor gazi onluğu:

— Ben sadaka istemedim.. diyor.

Elinde kalıyor onluk Demirel'in.

Bazı adamlar vardır sözde merhametlidir, bazı adamlar vardır sözde merhametsizdir. Günde on bin lira kazanıp on dilenciye günde on kâğıt vermekle merhametli sıfatını kazanmış olanlar vardır bizim toplumda..

Ama hiç bir insanın, bir başka insanın merhametine muhtaç olmadığını, olmaması gerektiğini düşünecek bir çağda yaşıyoruz.

İstiklâl mahkemelerinden 1000'i aşkın adam asıldı.

Merhametsiz miydi Atatürk?

Asıl merhametsizler, memleketin Millî Kurtuluş Savaşçılarını açlığa mahkûm ederek sonra da sadaka vermiye kalkanlardır... Asıl merhametsizler, Anadolu halkının iliğini sömürüp, Türk çocuklarını besinsizlikten ölüme itenlerdir... Asıl merhametsizler, memleketin servetlerini yabancılarla paylaşarak saltanat ve lüks içinde yaşarlarken koskoca bir milleti karanlıkta yaşatmakta direnenlerdir... asıl merhametsizler, Bayar'ın affını seçmenin vicdanında yıllarca sömürdükten sonra affı hasıraltı edecek yüzsüzlük göstermesini bilenlerdir... asıl merhametsizler, ülkenin pırıl pırıl yazarlarını, sanatçılarını, zindanlarda çürütmek isteyenlerdir... asıl merhametsizler Taksim meydanında vatandaş boğazlanırken kılı kıpırdamıyan, ama Bayar'ın affı için vicdanı kaynayan politikacılardır.

Asıl merhametsizler, bini aşkın harbiyeli iki subayın darağacındaki gölgesi altında mahzun mahzun dolaşırken Bayar'ın affı ve Anayasanın değiştirilmesi için memleketi birbirine katanlardır.

İnsan arasına çıkamıyacak ölçüde yalan söyliyenlerin ve yalanları apaçık ortaya çıkanların, iç politikanın itibarlı koltuklarında oturup konuşabilmeleri ibret verici bir olaydır. Merhametle, yürekle, vicdanla, ilgili işler değil bunlar... Toplum çürüyor toplum... Acıklı şark filimlerindeki sulusepken merhamet edebiyatıyla gerçekleri gizlemeye çalışanların yalanlarına hazırladıkları kılıf, bu çürüyüşü örtemez oldu artık... Rezaletin daniskası iç politikanın göbek taşında harıl harıl keselenmektedir; hergün gazetelerde okuduğumuz saçma sapan tartışmalar bu keselenmeden ortaya dökülen kirlerin çirkinliğini yansıtıyor.

(28 Mayıs 1969 - Cumhuriyet)